

Mijnheer de voorzitter,

Oss 1-7-2010

Het is nog niet zo lang geleden dat Oss nauwelijks buitengebied kende. Oss was een industriestad. Van ver af te zien aan de grote schoorsteenpijpen van de vele fabrieken.

Het buitengebied was vooral van de boeren uit de dorpen. Door de samenvoeging met de gemeentes Megen, Berghem, Ravenstein en binnenkort ook Lith, veranderde de situatie compleet. De industrie stad Oss als grootste kern kreeg te maken met een grote hoeveelheid kleinere kernen, maar ook, en daar hebben we het nu over, met een enorm buitengebied.

Daardoor groeide de behoefte om een visie te ontwikkelen over dit enorm gebied.

Waar vroeger de landbouw alles bepalend was zie je nu nieuwe gebruikers opkomen.

Recreatie, toerisme en de natuur zijn de laatste jaren sterk opgekomen. Deze nieuwe gebruikers moeten een plek krijgen naast de oude functie.

Vele belangen moesten gediend worden. Dat was dat niet altijd even makkelijk. Maar over een ding waren alle partijen (binnen en buiten de raad) het eens. De kwaliteit moest behouden blijven en waar mogelijk verbeterd. Verrommeling moest te allen tijde voorkomen worden.

Meneer de voorzitter

In de commissie vergadering hebben alle partijen, waaronder ook mijn fractie, vol lof gesproken over het proces bij het tot stand komen van dit bestemmingsplan. Alle belanghebbenden zijn er vanaf het begin betrokken bij geweest.

Een verstandig besluit, want het gaat wel ergens over. Het gaat over belangen voor de natuur, belangen voor de nieuwe gebruikers de recreanten, en de belangen van de oudste gebruikers de boeren. Daarnaast wonen er burgers in dit gebied ook met hun belangen.

De dominantie van boeren is wat afgenomen. Toch blijft deze beroepsgroep een belangrijke speler als het gaat over het gebruik en onderhoud van dit gebied.

De visie kent een duidelijke gebiedsopbouw.

De uiterwaarden,

Deze zullen voornamelijk een functie krijgen als natuurgebied.

De Oeverwallen

“Omdat bebouwing in dit gebied eeuwenlang beperkt mogelijk was op deze oeverwallen, zijn de vele kleine woonkernen die zich, als parels aan een snoer,

op of langs de huidige dijken bevinden, nooit echt uitgegroeid. Op Megen en Ravenstein na bleven het kleine dorpjes waarin de inwoners vooral leefden van de landbouw.” Aldus de nieuwsbrief van de maasmeanders. Later ging deze kleine boeren naast het werk op de boerderij werken in de Osse fabrieken. Deze kleinschaligheid is nu nog te vinden als je langs het Osse gedeelte van de maas loopt.

Dat is een grote kwaliteit. Deze kwaliteit moeten we behouden en waar mogelijk uitbreiden.

Kommen

Op onze komgebieden ligt de nadruk op landbouw. Recreatie en natuurontwikkeling vinden daar op bescheiden schaal plaats. Het karakter van dit gebied is een open gebied. Open maar niet leeg zoals sommige vreesde. De landbouw kan zich hier verder ontwikkelen.

Dekzandrug

Op de dekzandruggen van ons gebied treffen we vooral bewoning aan en onze bossen.

Onze gemeente kent een diversiteit aan gebieden
Deze diversiteit maakt het ook aantrekkelijk voor de bezoeker om erin te recreëren. Onze fractie is van mening dat we het karakter van deze gebieden moeten beschermen. Doe je dat niet zal dit snel leiden tot gebiedsvernietiging. Eenmaal ongewenste ontwikkelingen toegestaan draai je niet meer zomaar terug.

Mr.de voorzitter

De zonerings zijn helder opgeschreven.

Van dit proces hebben we als raad veel geleerd. Er is nu veel meer inzicht in de problematiek van de bewoners en bedrijven in ons buitengebied.

Zoals gezegd zijn we in een vroeg stadium meegenomen in het proces van het tot stankomen van dit bestemmingsplan.

Ook is er in onze ogen goed geluisterd naar de belanghebbende.

Er is veel gebruik gemaakt om in te spreken tijdens de hoorcommissie bestemmingsplannen en de commissievergaderingen. Er zijn zo'n 300 inspraakreacties geweest. Raadsleden en wethouders zijn persoonlijk benaderd.

Je kunt stellen dat het erg leefde bij de mensen

Waar mogelijk zijn plannen aangepast aan de wensen van belanghebbende.

Niet alles kan. Dat moeten wij als raad ook beseffen.

Met het bestemmingplan buitengebied worden we nu een veel completere gemeente. Oss als stad met de vele voorzieningen. Het buitengebied met alle

dorpen en de twee parels aan de Maas Megen en Ravenstijn. Dit alles gelegen aan de Maas en in een gevarieerd landschap.

Dat wil niet zeggen dat wij als SP op alle punten onze wensen verzilverd hebben.

Ik wil er enkele noemen.

Ten tijde van de discussie over ons buitengebied is er een bijzondere ontwikkeling gaande in de landbouw.

Door het uitbreken van de Q-koorts werd het gezondheidsvraagstuk in relatie tussen mens en dier actueel. In de commissie hebben we er voor gepleit meer afstand te nemen tussen bedrijven met intensieve veehouderij en de woonwijken.

Voorkomen moet worden dat bedrijven binnen 1 km van bevolkingsconcentraties mogen omschakelen naar grootschalige intensieve veehouderij. Dit om gezondheid risico's te vermijden.

Dat is niet goed voor de volksgezondheid maar ook niet voor draagvlak van burgers.

Landbouw heeft toekomst binnen onze gemeentegrenzen, maar het moet veilig. In onze ogen is het voor deze sector van belang om kwantiteit te leveren met een omvang die aansluit bij de menselijke maat.

Mam moet bedrijven hebben geen draagvlak onder de bevolking en die moeten we niet willen in onze gemeente.

Als laatst wil ik nog het punt van het dieper ploegen vernoemen. Jammer dat we geen medestanders kregen tijdens de commissie vergadering.

Het gaat om de bescherming van de archeologische waarden. Onze fractie heeft meerdere malen ervoor gepleit om in gebieden met een middelhoge of hoge archeologisch verwachting bodemingrepen beneden de 30 cm te voorkomen.

Voor burgers is dat wel geregeld voor de boeren geldt dat pas na 50 cm.

Volgens ons is er geen economische noodzaak boven de 30 cm te ploegen.

Hoe rijk onze bodem is kun je zaterdag zien in Het Jan Cunen museum. Dan begint de tentoonstelling onder Oss, een archeologisch verhaal.

Meneer de voorzitter onze fractie kan instemmen met het bestemmingsplan buitengebied.